

УДК 811.531'271/.272-115](519.3:519.5):316.77+327  
DOI <https://doi.org/10.32782/2409-1154.2025.71.33>

**Тарасенко А. Є.,**  
*студентка 3-го р.н. кафедри мов і літератур  
Далекого Сходу та Південно-Східної Азії  
Навчально-наукового інституту філології  
Київського національного університету імені Тараса Шевченка*

**Андріанов Д. В.,**  
*доктор філософії зі спеціальності 035 «Філологія»,  
асистент кафедри мов і літератур  
Далекого Сходу та Південно-Східної Азії  
Навчально-наукового інституту філології  
Київського національного університету імені Тараса Шевченка*

## ЛІНГВІСТИЧНА ВАРІАТИВНІСТЬ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА МІЖНАРОДНУ КОМУНІКАЦІЮ

**Анотація.** Стаття присвячена аналізу лінгвістичної варіативності корейської мови та її впливу на міжнародну комунікацію. Актуальність дослідження зумовлена значним розходженням між південнокорейським та північнокорейським мовними стандартами, що виникло внаслідок історичних, політичних та соціокультурних змін. Корейська мова зазнала значної трансформації після поділу Корейського півострова у 1945 р., що спричинило розвиток двох окремих мовних систем у КНДР та Республіці Корея.

Метою роботи було дослідити лінгвістичну варіативність корейської мови, проаналізувати основні мовні відмінності між її північним і південним варіантами та оцінити їхній вплив на міжнародну комунікацію. Методологія дослідження включає порівняльний аналіз мовних змін у лексиці, фонетиці, морфології та синтаксисі двох корейських варіантів. Використано методи історико-генетичного аналізу для визначення основних етапів розвитку мови, а також соціолінгвістичний підхід для оцінки впливу політичних та культурних факторів на мовні процеси.

Наукова новизна полягає у комплексному підході до вивчення мовного розриву між північнокорейською та південнокорейською мовними нормами. Дослідження також висвітлює роль мови в дипломатичних і культурних відносинах Республіки Корея та інших країн, зокрема через феномен «корейської хвилі» (кор. 한류 [халлю]) та її вплив на глобальне поширення корейської мови.

Результати дослідження підтверджують, що лексичні, фонетичні та граматичні відмінності між мовами КНДР і РК ускладнюють міжкультурну комунікацію та переклад, зокрема в дипломатії та бізнесі. Водночас південнокорейський мовний діалект дедалі більше інтегрується у світову комунікацію завдяки її популяризації в освіті, медіа та міжнародних відносинах.

Лінгвістична варіативність корейської мови є результатом історичних процесів і політичного поділу півострова. Попри існуючі розбіжності, міжнародна роль корейської мови продовжує зростати завдяки культурній експансії Республіки Корея. Надалі важливим завданням є вивчення можливих шляхів гармонізації мовних стандартів для полегшення комунікації як між двома Кореями, так і з міжнародною спільнотою.

**Ключові слова:** лінгвістична варіативність, корейська мова, КНДР, Республіка Корея, Корея, міжнародна комунікація, мовна політика.

**Актуальність дослідження.** Будь-яка мова світу перебуває у стані постійного розвитку та трансформацій. Це зумовлює появу так званих варіантів, які є характерною рисою будь-якої мови світу. Корейська мова не є винятком, і під впливом історичних та політичних факторів зазнала значних змін. Після розпаду Корейського півострова на дві окремі держави КНДР та Республіку Корея – відбувся суттєвий розрив у мовній політиці, що зумовило появу значних розбіжностей у лексиці, граматиці, вимові та навіть стилістиці корейської мови. Актуальність цієї проблеми зумовлена не лише прагненням зафіксувати та пояснити лінгвістичні зміни, а й необхідністю оцінити їхній вплив на міжнародну комунікацію.

Також важливим аспектом дослідження є роль тлумачних словників, які виконують функцію стандартизації та збереження мовних норм у кожній із країн.

**Метою статті** є дослідити лінгвістичну варіативність корейської мови в її історичному розвитку та проаналізувати її вплив на міжнародну комунікацію на певних історичних етапах. Окреслити основні причини мовних змін, які були зумовлені певною мірою, як зовнішніми так і внутрішньомовними факторами. Проаналізувати на основі двох держав, Корейською Народно-Демократичною Республікою та Республікою Корея, зміни корейської мови до розпаду корейського півострову на дві держави та після.

Дослідження спрямоване на аналіз лінгвістичної варіативності корейської мови в контексті її історичного розвитку та сучасного впливу на міжнародну комунікацію. Важливим завданням є виявлення основних мовних розбіжностей між північнокорейським і південнокорейським варіантами, що виникли внаслідок політичного та соціокультурного поділу Корейського півострова. Особлива увага приділяється історичним факторам, таким як японська колоніальна політика, поділ Кореї у 1945 р. та мовна політика обох держав після Корейської війни.

Окрім аналізу відмінностей на рівні лексики, фонетики, морфології та синтаксису, дослідження також має на меті оці-

нити роль корейської мови у міжнародній комунікації. Важливим аспектом є вплив «корейської хвилі» (кор. 한류) на глобальне поширення мови, зокрема її інтеграцію в освітню сферу, дипломатію, медіа та бізнес. Це дослідження також розглядає, яким чином мовна політика КНДР і Республіки Корея сприяла мовному розриву між двома країнами та які перспективи існують для гармонізації мовних стандартів у майбутньому.

**Наукова новизна** роботи полягає в комплексному підході до аналізу корейської мовної варіативності. Дослідження не лише фіксує мовні розбіжності між Північню та Півднем, але й оцінює їхні наслідки для міжкультурної комунікації. Важливим новим аспектом є виявлення закономірностей мовних змін у двох варіантах корейської мови та їх впливу на міжнародні відносини. Крім того, дослідження дозволяє глибше зрозуміти, як політичні режими двох держав формували мовні норми, і яким чином ці норми впливають на глобальний імідж Кореї та її культурну дипломатію.

Для досягнення поставлених цілей застосовуються різноманітні **методи дослідження**. Історико-генетичний метод допомагає простежити розвиток корейської мови у різні історичні періоди, а порівняльно-історичний аналіз дозволяє виявити відмінності між мовною політикою Північної та Південної Кореї. Соціолінгвістичний підхід використовується для вивчення впливу політичних і культурних факторів на мовну еволюцію, а також для оцінки ролі корейської мови у світовій комунікації. Окрему увагу приділено порівняльному аналізу мовних особливостей двох корейських варіантів, що включає дослідження лексичних, фонетичних і граматичних аспектів.

Також у роботі використовується контент-аналіз офіційних мовних ресурсів, словників, урядових документів, наукових праць і популярних медіа, що сприяють поширенню південнокорейського варіанта мови. Дискурс-аналіз дипломатичних, освітніх та медійних текстів допомагає визначити специфіку використання корейської мови в міжнародному спілкуванні. Крім того, застосовується метод кейс-стаді, що дозволяє розглянути конкретні випадки мовної інтеграції та оцінити перспективи гармонізації мовних стандартів у майбутньому.

Варіативність у мові присутня скрізь: від унікальних деталей у кожному відтворенні звуку чи знаку до слухового чи зорового сприйняття мовного сигналу. Насправді, одним із дивовижних фактів про людську комунікацію є продемонстрована здатність нормалізувати притаманну кожному вимовленому чи підписаному повідомленню варіативність або написане повідомлення при обробці лінгвістичного сигналу [1]. Найочевиднішою варіативністю є на лексичному рівні, найбільш відкритому до нових запозичень, хоча вона достатньо часто виявляється й на інших мовних рівнях [2]. В основі варіативності лежать такі основні компоненти, які варіант та інваріант.

Варіант (франц. *variante* від лат. *varians*, *variantis* – змінюю, урізноманітнюю) мови – просторова, часова або соціальна модифікація мови. Наявність подібних модифікацій зумовлено структурою суспільства, його функціонуванням та історією. Наприклад, історичні варіанти української мови: староукраїнська, середньоукраїнська, сучасна українська мова [3, с. 100-101]. З цієї точки зору, розглядаючи та аналізуючи корейську мову, її поділяють на 3 історичні варіанти.

### 1. Старо корейська мова.

Старо корейська мова визначається як мова Об'єднаної держави Сілла (668–935 pp.) [4]. Це найдавніший документально

підтверджений період існування корейської мови. Але цей мовний період задокументований в найпростішому вигляді. І науковці не можуть повноцінно встановити, яких змін зазнала мова протягом приблизно тисячі років між заснуванням держави Сілла та її поваленням Корьо у 935 р. Документальні записи дають лише розпливчате уявлення про те, якою була ця довга перша стадія корейської мови [5, с. 50].

Старо корейська мова складається з класичної китайської системи письма (ієрогліфів) [6, с. 52]. А корейські вчені дали назву китайським ієрогліфам, що використовувались для запису корейської мови самими корейцями – *ханча* (кор. 한자, кит. 借字, «запозичені ієрогліфи»), та поділили орфографію запозичених ієрогліфів на три категорії: іду (кор. 이두, кит. 吏讀), хянга (кор. 향가, кит. 札), транскрипція імен [4, с. 424].

### 2. Середньо корейська мова.

Етап розвитку мови, відомої як «середньо корейська», тривав з XX-го ст. до кінця XVI-го ст. Його поділяють на дві частини: Ранню середньо корейську та Пізню середньо корейську. Мова періоду Корьо (918–1392 pp.) вважається ранньо середньо корейською, тоді як мова перших двохсот років періоду Чосон вважається пізньо середньо корейською [5, с. 77].

З усіх етапів розвитку корейської мови, саме пізньосередньокорейська, є лінгвістично найважливішим, оскільки з винаходом корейського алфавіту в XV ст. вперше були розкриті детальні аспекти корейської мови [4]. Це найбільш ранній етап мови, що повністю засвідчений. Письмові винаходи що передували винаходу хангиль є уривчастими, не систематичними та складними для інтерпретації [5, с.100]. Корейський алфавіт був оприлюднений у 1446 р. у праці під назвою «Хунмін Чонин» (кор. 훈민정음), яка була створена групою вчених за наказом Короля Седжона [4, с. 102].

Але як зазначає Дже Кі Шим, король Седжон, створюючи письмо хангиль, мав на меті використовувати його як вторинну мову. Бо якщо це було не так, то на час винаходу хангилью використання китайських ієрогліфів було б припинено. Але у всіх публікаціях та документах, які знайшли за часів правління короля Седжона, не знайшлося жодного доказу того, що він наполягав на використанні лише хангилью. Всі офіційні урядові документи, історичні твори та всі інші категорії документів писали лише китайськими ієрогліфами. В той час як книги, написані хангилем, були лише для так званого виховання «нерозумного класу, дурних мас». І лише в середині XX-го ст. хангиль змістився з вторинної письмової мови, на первинну [7, с. 530].

Аналізуючи не історію мови, а її лінгвістичні особливості, то за словами Хо Мін Сона період середньо корейської мови може характеризуватися, серед інших, масовим притоком китайських слів у корейську. Починаючи з династії Корьо, піно-корейські (китайсько-корейські) слова проникають у розмовну мову. Особливо це відбулося після того, як у 958 р. король Кванджо прийняв китайську систему іспитів на державну службу, засновану на китайській класичній мові [4].

У збірці *Gyerim yusa* (кит. 雞類類), яка містить описи розмовної корейської мови, зустрічається багато піно-корейських слів, зокрема: 동 [тон] схід, 서 [со] захід, 남 [нам] південь, 북 [пок] північ, 천 [чхон] числівник 1 000, 만 [ман] числівник 10 000, 년 [ньон] рік, 차 [ча] чай, 강 [кан] річка. Також, корінні слова записувалися ханча. Далі наведені піно-корейські слова разом із їхніми еквівалентами у сучасній корейській мові:

- Частини тіла: кит. 嫩 (кор. 눈 [нун]) – око; кит. 邑 (кор. 읍 [ип]) – рот;
- Тварини: кит. 家豕 (кор. 개 [ке]) – собака; кит. 末 (кор. 말 [маль]) – кінь;
- Природні об'єкти: кит. 漢捺 (кор. 하늘 [ханиль]) – небо; кит. 突 (кор. 돌 [толь]) – камінь;
- Часові поняття: кит. 烏捺 (кор. 오늘 [онун]) – сьогодні; кит. 阿慘 (кор. 아침 [ачхім]) – ранок.

### 3. Сучасна корейська мова.

Цей період становлення корейської мови поділяється на 2 етапи: ранньомодерна корейська мова та модерна (сучасна) корейська мова.

Ранньомодерна корейська мова охоплює період від початку XVII ст. до кінця XIX ст. Етап ранньомодерної корейської мови вважається перехідним етапом між середньо корейською та сучасною корейською. Він почався після японського вторгнення у 1592 р. Це вторгнення, за яким послідувало 7 років жорстокої Імджінської війни, а потім роки масового голоду та хвороб, що завдало значних шкод корейському суспільству, а в подальшому вплинуло на формування корейської мови [5, с.241]. Протягом цього часу не було видано жодної книги, а коли через п'ятнадцять років публікації відновилися, корейська писемність змінилася. Після завершення цієї війни виникли три принципові відмінності в орфографії та наборі символів, що використовувались для написання корейської мови, а саме:

1. Тональні сліди повністю зникли. Вже в 2-ій. пол. XVI ст. діакритичні знаки почали нехтувати у деяких творах, а в XVII ст. вони взагалі перестали бути частиною орфографії;

2. Літера «ㅇ» (використовувалась для написання [ng]) вийшла з ужитку. У XVI ст. літеру вже використовували лише в кінцевій позиції складу, де навіть там її іноді замінювали нульовим символом ㅁ, без великої галочки зверху. Після Імджінських війн, у XVII ст., літера ㅇ зрідка з'являлася в деяких написах, але не в контекстах, відмінних від нульового символу. Ці дві літери перестали розрізняти. Так само, як і в сучасній корейській мові, фонологічне значення літери ㅇ залежить від того, де вона була написана: на початку складу вона є нульовим символом, а в кінці складу вона представляє звук [ng];

3. Літера ㅏ вийшла з ужитку. Ця літера, яка використовувалася для написання [ɔ], зберігалася принаймні орфографічно у правописі до кінця XVI ст. Але вона вийшла з ужитку в XVII ст. І хоча це правда, що символ ㅏ від часу з'являвся в деяких текстах, такі випадки зазвичай обмежувалися передруками або новими виданнями за зразком середньо корейських текстів.

Аналізуючи перевидання ранніх середньо корейських текстів на ранньомодерну корейську можна знайти корисні лінгвістичні поправки, які вказують на розвиток та зміну мови. Наприклад в різних ранньомодерних виданнях Yongbio'ch'ŏn'ka, які спочатку були видані у середньо корейський період у 1447 р., а потім перевидані у 1612, 1659 та 1765 рр. У виданні 1612 р. оригінальні середньо корейські форми 읍더시니 (строфа 19), 녀토시고 (строфа 20), 허근 (строфа 82) були збережені без змін, але у виданні 1659 р. всі ці форми вже були виправлені на 읍더시니, 여토시고, 저근. Потім у виданні 1765 р. 더디시나 було замінено на 디디시나 [5, с.242-243].

Історія вже сучасної корейської мови починається зі стрімкого виходу Кореї на світову арену наприкінці XIX ст. Відкриття корейських портів для зовнішніх держав принесло країні радикальні політичні та соціальні зміни, і протягом

наступних півст. темпи розвитку лише посилювалися. Здебільшого зміни, що відбулись в цей період були травматичними. Історія японського колоніального періоду, Друга світова війна, поділ корейського півострова за 38-ю паралеллю та Корейська війна 1950-1953 рр. – ці події були каталізатором серйозних змін у політичних, економічних і соціальних структурах. Проте історія мови, що розгорталася на цьому тлі, зовсім не була історією нещастя. Реформа мови, зокрема її написання, була в центрі того, що в Кореї називають «періодом просвітництва» [5, с. 287].

У 1905 р. Японський уряд в односторонньому порядку оголосив, що Корея відтепер є японським протекторатом, а у серпні 1910 р. – Корея вже офіційно стає колонією Японської імперії [8, с. 23]. Під час окупації японці проводили асиміляційну політику: заборонялась корейська мова, натомість державною мовою стала японська, яку впроваджували в освітніх закладах, газетах; творчість корейських письменників обмежувалась, а їх самих спіткала важка доля за найменшу провину. Проте незважаючи на таку важку ситуацію, група вчених-патріотів з Товариства корейської мови (або Товариство Хангілю, кор. «한글학회») створила спеціальну комісію, яка в 1933 р. розробила «Пропозиції щодо єдиної корейської орфографії», а в 1936 р. мова столиці була прийнята за норму літературної мови, тобто базовим діалектом національної літературної мови став сеульський. У 1937 р. вийшла «Граматика нашої мови» Чхве Хенбе, а в 1939 р. вийшов «Словник корейської мови» Мун Сесна [9]. Період японської окупації завершився в 1945 р., після поразки Японії в Другій світовій війні. Корейська війна 1950-53 рр. закріпила поділ країни [10, с. 5]. З цієї історичної події та на даний момент спостерігається значний лінгвістичний розрив між стандартами південнокорейської та північнокорейської мов, переважно внаслідок низки систематичних інновацій, запроваджених у північнокорейській мові, мотивованих значною мірою як політичними, так і ідеологічними міркуваннями [4].

Проаналізувавши всі історичні умови та чинники, що впливали на формування корейської мови можна виділити три основних пункти, де корейська мова зазнала змін найбільше, через політику КНДР та Республіки Кореї:

1) **Інтоніція та наголос.** У північнокорейській мові використовується сильніший наголос і більш високий тон порівняно з південнокорейською мовою. Для південних корейців таке звучання є зухвалим та войовничим [4].

2) **Фонологічні та фонетичні відмінності.** У пхеньянському діалекті альвеолярна щілина ㄷ [ɾ] вільно зустрічається в початковій позиції слова, тоді як у сеульському мовленні вона або опускається, або замінюється. 리론/이론 «теорія», 로금 /요금 «тариф», 려권/여권 «паспорт», 로동/노동 «праця». Аналогічно, альвеолярний ㄴ [n] вільно зустрічається в початковій позиції слова в північнокорейській, навіть коли за ним слідує напівголосний «у», тоді як у південнокорейській він випадає, наприклад, у словах 녀자/여자 «жінка», 녀름/여름 «літо», 녀동생/여동생 «молодша сестра» [4].

3) **Лексика.** Як і Південна Корея так і Північна у своїй лексиці використовують однаковий загальний лексичний запас слів, який опирається на документ «조선어 표준말 모음» («Стандартний словник корейської мови»), однак можна помітити лексичні відмінності у певних сферах життя, навіть в простих назвах магазинів. Вагому роль зіграла і політична

система, яка суттєво відрізняється одна від одної: північ – комунізм, південь – капіталізм. З'явилась низка нових слів на позначення нових понять. Наприклад в КНДР існують такі терміни: 협동종합합 – кооператив; 주체화 – чучхенізація; 밥공장 – виготовлення та розподіл рисової каші та інших продуктів за картковою системою. В свою чергу в РК такі поняття відсутні [9]. Корейська війна також має різні назви в обох країнах. У Південній Кореї її називають 한국 전쟁 (Корейська війна), тоді як у КНДР – 조국 해방 전쟁, що перекладається як «вітчизняно-визвольна війна». День відзначення перемоги або визволення також має різні назви: у КНДР це 조국해방 기념일, у Республіці Корея – 광복절. День встановлення конституції у Південній Кореї називається 제헌절, а на Півночі – 헌법절. Слово «народ» теж має різні терміни: на Півдні – 국민, на Півночі – 인민.

Якщо брати до уваги зовнішню політику КНДР та РК, то важко дійти певного висновку, щодо впливу саме північно-корейської мови на міжкультурну комунікацію, що не можна сказати про Республіку Корея. Акцентуючи увагу на публічну дипломатію Республіки Корея, яка є третьою опорою зовнішньої політики Південної Кореї, у якій на меті залучити іноземну аудиторію засобами мистецтва, ЗМІ, мови. Зараз можна бачити застосування цієї дипломатії на практиці через стрімку популяризацію корейської мови та культури, саме через використання так званої «м'якої» сили Південної Кореї [11]. Наприклад, «корейська хвиля» або 한류 (Халлю) стала однією з мотивацій для студентів вивчати корейську мову. «Корейська хвиля» включає в себе все: від музики, драм і фільмів до онлайн-ігор і геймерів, корейських персонажів YouTube, кухні та навіть стилів моди та макіяжу. І так, корейські слова та фрази, які стали настільки звичними для прихильників K-Pop, K-Drama та продуктів корейської кіноіндустрії, почали використовуватися в Інтернеті користувачами, які не розмовляють корейською мовою. Нижче наведено декілька прикладів романізованих корейських слів, які вживають у мові фанати:

- Депок (кор. 대박) – еквівалент слова «чудово!» або «джекпот!»;
- Саране (사랑해) – «Я тебе кохаю»;
- Хвайтін! (화이팅) – часто використовують, щоб підбадьорити друзів або улюблену команду на спортивних заходах.

**Висновки.** Дослідження лінгвістичної варіативності корейської мови підтвердило, що політичні, історичні та соціокультурні фактори відіграли ключову роль у формуванні сучасних мовних стандартів у КНДР та Республіці Корея. Поділ Корейського півострова у 1945 р. спричинив значні розбіжності в лексиці, фонетиці, граматиці та мовній політиці двох держав, що ускладнює міжкультурну комунікацію та взаєморозуміння як на внутрішньо корейському рівні, так і у міжнародному контексті.

Особливо помітні відмінності між північнокорейською та південнокорейською мовами на фонетичному та лексичному рівнях, що є наслідком цілеспрямованої мовної політики обох країн. У КНДР спостерігається активне впровадження ідеологічно мотивованої лексики, у той час як у Республіці Корея відбувається інтеграція запозичень, зокрема з англійської мови, а також розвиток стандарту на основі сеульського діалекту.

Водночас феномен «корейської хвилі» значною мірою сприяє глобальному поширенню південнокорейської мовної норми, що посилює її вплив на міжнародну комунікацію.

Медіа, освіта та культурна дипломатія сприяють зростанню зацікавленості у вивченні корейської мови, що потенційно може вплинути на майбутнє гармонізацію мовних відмінностей між двома державами.

Отже, лінгвістична варіативність корейської мови є не лише результатом історичних процесів, а й важливим чинником міжнародної взаємодії. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на аналіз можливих шляхів гармонізації мовних стандартів між КНДР та Республікою Корея, а також на оцінку впливу глобалізації на майбутнє корейської мови як важливого інструменту міжкультурної комунікації.

#### Література:

1. Wolfram W. Variation and Language, an Overview. W. Wolfram. Encyclopedia of Language and Linguistics. 2nd Edition. 1993.
2. Barber Ch. Linguistic Change in Present-Day English. Alabama Linguistic and Phonological Series, University of Alabama. Edinburgh; L.: Oliver and Boyd Ltd., 1964.
3. Загнітко А. Словник Сучасної Лінгвістики: Поняття і Терміни. Донецьк: ДонНУ, 2012. 402 с.
4. Lucien Brown, Jaehoon Yeon, Wiley Blackwell. The handbook of Korean Linguistics, 2015.
5. Ki-Moon Lee., S. Robert Ramsey. A History of the Korean Language. Режим доступу: [https://altaica.ru/LIBRARY/KOREAN/Lee%20Ramsey\\_A%20history%20of%20the%20korean%20language.pdf](https://altaica.ru/LIBRARY/KOREAN/Lee%20Ramsey_A%20history%20of%20the%20korean%20language.pdf) (дата звернення: 20.02.2025).
6. Петровська О.В., Андріанов Д.В. Лексичні запозичення китайського походження в корейській мові: структура й функції. Науковий журнал «Причорноморські філологічні студії». Одеса: Одеський національний морський університет, Видавничий дім «Гельветика», Вип. 6, 2024. С. 51-55.
7. Shim, Jae-Kee. Formation of Korean Alphabet. 서울대학교 언어교육원, 1987. URL: <https://hdl.handle.net/10371/85783>
8. Young Ick Lew. Brief History Of Korea. A Bird's-EyeView. Режим доступу: [https://www.koreasociety.org/images/pdf/KoreanStudies/Monographs\\_GeneralReading/BRIEF%20HISTORY%20OF%20KOREA.pdf](https://www.koreasociety.org/images/pdf/KoreanStudies/Monographs_GeneralReading/BRIEF%20HISTORY%20OF%20KOREA.pdf) (дата звернення: 20.02.2025).
9. Сік К.Д. Проблеми корейської мови в контексті існування. Східний світ №4, 121, 2011. 124 с. Режим доступу: [http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis\\_nbuv/cgiirbis\\_64.exe?C21C OM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE\\_FILE\\_DOWNLOAD=1&Image\\_file\\_name=PDF/SkhS\\_2011\\_4\\_15.pdf](http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21C OM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/SkhS_2011_4_15.pdf) (дата звернення: 20.02.2025).
10. Скорбач Б. Корейська історія в біографії її керівників. (Збірник досліджень, магістр права). Верстка студія «АВАНГАРД» м. Рогатин, ББК, 63.3, 2017. 88 с.
11. Eduardo Luciano Tadeo Hernández. Public Diplomacy, Soft Power and Language: The Case of the Korean Language in Mexico City. Journal of Contemporary Eastern Asia, Vol. 17, No.1 Journal of Contemporary Eastern Asia Vol. 17, No. 1, 2018. P. 27-49.

**Tarasenko A., Andrianov D. Linguistic variability of the Korean language and its impact on international communication**

**Summary.** The article examines the linguistic variability of the Korean language and its impact on international communication. The relevance of the study is due to the significant divergence between South Korean and North Korean language standards, which emerged as a result of historical, political, and sociocultural changes. The Korean language underwent significant transformation after the division of the Korean Peninsula in 1945, leading to the development of two distinct linguistic systems in the DPRK and the Republic of Korea.

The aim of the study was to analyze the linguistic variability of the Korean language, examine the main linguistic differences between its northern and southern variants, and assess their impact on international communication. The research methodology includes a comparative analysis of linguistic changes in the lexicon, phonetics, morphology, and syntax of the two Korean variants. Historical-genetic analysis was used to determine the main stages of language development, while a sociolinguistic approach was applied to evaluate the influence of political and cultural factors on linguistic processes.

The scientific novelty lies in the comprehensive approach to studying the linguistic divergence between North and South Korean language norms. The study also highlights the role of language in the diplomatic and cultural relations of the Republic of Korea with other countries, particularly through the phenomenon of the “Korean Wave” (한류 [Hallyu]) and its impact on the global spread of the Korean language.

The research findings confirm that lexical, phonetic, and grammatical differences between the languages of the DPRK and ROK complicate intercultural communication and translation, particularly in diplomacy and business. At the same time, the South Korean dialect is increasingly integrating into global communication due to its growing presence in education, media, and international relations.

The linguistic variability of the Korean language is a result of historical processes and the political division of the peninsula. Despite existing differences, the international role of the Korean language continues to expand due to the cultural influence of the Republic of Korea. Future research should explore possible ways to harmonize language standards to facilitate communication both between the two Koreas and with the international community.

**Key words:** linguistic variability, Korean language, DPRK, Republic of Korea, Korea, international communication, language policy.